

ПОСТУПІНФОРМ

• видається з 2003 року •

№ 12 (589) 18.03.15 – 24.03.15

WWW.POSTUP.ORG.UA

Якщо протягом півроку після приходу нової влади, вона не ліквідує корупцію, то тут є всього два варіанти:

ПЕРШИЙ - влада не здатна подолати корупцію, а це означає, що вона не влада, її фактично не існує, і її треба замінити НЕГАЙНО! Бо будь-яка влада, краще ніж ніякої!

ДРУГИЙ - якщо вона не хоче ліквідувати корупцію, то ця влада - ворог!

Максим Твердохліб
Голова ГО «Поступ»



ДЛЯ ЧОГО «ПОСТУП» СТВОРЮЄ МАСОВУ ОРГАНІЗАЦІЮ?



Для тих, хто не знає, повторю, що в «Поступі» є напрямком діяльності «Кадри» з піднапрямком «Зовнішні кадри» та «Внутрішні кадри». Так от, саме створенням масової організації займається напрямком «Зовнішні кадри». Створена команда, яка системно кожен день працює над залученням нових членів до лав організації «ПОСТУП».

Так для чого ж нам треба багато, дуже багато людей? Спираючись на досвід історії, поки ми поставили собі планку 10000 членів.

Масова організація нам потрібна для того, щоб:

Для проведення виборів з нашою участю в межах Києва нам потрібно 1073 активні людини, які будуть спостерігачами на дільницях.

1. Привести до влади громадянську силу, яка повинна буде кардинально змінити Україну, а саме - провести радикальні реформи та змінити державний устрій на ГРОМАДЯНСЬКУ РЕСПУБЛІКУ. Наприклад, лише для проведення виборів з нашою участю в межах Києва нам потрібно 1073 активні людини, які будуть спостерігачами на виборчих дільницях. А якщо взяти масштаби всієї країни, то це кілька тисяч чоловік.

За рахунок бюджету «Поступа» ми повинні сплачувати за рекламу, випуск газети, інтернет портал, адмінвитрати, зарплату Виконкому.

2. Фінансувати діяльність. «Поступ» живе за рахунок обов'язкових членських внесків, і це наша принципова позиція. Тобто, фінансування організації йде знизу і до гори. Такий механізм дозволяє тримати керівництво і актив «Поступа» постійно в тонусі, адже «низи» ніколи не дадуть їм розслабитися та «зкурвитися». На сьогодні всі політсили фінансуються зверху і до низу, і ми бачимо, до чого це призводить. Отже, чим більше людей в організації, тим більше бюджет. А за рахунок бюджету «Поступа» ми повинні сплачувати за рекламу, випуск газети, інтернет портал, адмінвитрати, заробітну плату Виконкому.

Тут може виникнути резонне запитання у когось: «А для чого платити зарплату?». Всі наші активісти на сьогодні працюють в «Поступі» за ідею і одночасно десь працюють на основній роботі. А нам треба зробити так, щоб основне місце роботи людини було в «Поступі», що дасть змогу підвищити ефективність нашої роботи та прискорити темп руху. Щоб людина весь свій час і енергію

віддавала «Поступу», треба щоб організація дозволяла нормально і достойно жити такій людині.



В межах цілої країни нам треба не менше 10000 управлінців.

3. Після взяття під контроль всієї влади в Україні, нам потрібні будуть менеджери, які займуть ключові пости в усіх керівних органах держави і будуть відповідальними за проведення швидких і радикальних реформ. Тобто ці люди візьмуть всю відповідальність за долю УКРАЇНИ!!! В межах цілої країни нам треба не менше 10000 управлінців.



Ми повинні проводити агітаційну та пропагандистську діяльність через соцмережі та через газету і наші організовані масові публічні акції.

4. Проводити масове інформування громадян України щодо наших цілей та завдань. Я думаю, всім зрозуміло, що «Поступ» не має масмедійного ресурсу. Адже всі вони зосереджені в руках олігархії, яка нам не дасть ними скористатися, бо олігархія для нас - ВОРОГ №1. Отже, ми повинні проводити агітаційну та пропагандистську діяльність через соцмережі, в першу чергу, та через газету і наші організовані масові публічні акції. А для цього нам знову ж таки потрібні люди, багато людей.

А який же у нас поточний стан справ? На сьогодні в «Поступі» лише 184 члена. Мало це чи багато? З точки зору досягнення кінцевої мети, звичайно, дуже мало. А от з точки зору того, що робиться в інших структурах, подібних «Поступу», то багато. Тому все відносно. Головне на сьогодні, що ми вже знаємо ЩО робити, і знаємо ЯК робити. Тепер треба просто працювати над нарощуванням кількості членів. Зараз системно працює команда з 7 чоловік. Запрошую всіх приєднуватись до нашої команди, і тоді процес піде швидше, а значить час «Х» настане зовсім скоро.



«ПОСТУП» зробить з УКРАЇНИ багату, процвітаючу європейську країну!!!

ПЕРСПЕКТИВА УКРАЇНИ - ГРОМАДЯНСЬКА РЕСПУБЛІКА!

Сергій Солодкий
Член Ради ГО «Поступ»,
координатор напрямку «Кадри»

ГРОМАДЯНСЬКА СЕРЕДА



СТВОРЕННЯ КОНЦЕПЦІЇ правового блоку. ПЕРЕЗАГРУЗКА Антикорупційного Комітету.

Громадянські середина відкриті для всіх.

Щосередини о 19:00 за адресою:

м. Київ, вул. Велика Васильківська, буд.57/3 (біля ст. м. «Олімпійська»), Товариство «Знання», к. 317 або 318.



ВІТАЄМО



з Днем народження Поступівців! Хай ваше майбутнє життя буде осяяне визначними досягненнями та історичними вчинками!

Хлипуна Андрія – 21 березня

Ганжу Олександра – 22 березня

Бажаємо усім читачам, які хворіють або вирішують складні життєві проблеми, успішно подолати усі перепони!



ІНФОРМАЦІЙНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

ІНФОРМАЦІЙНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ЗАСІДАННЯ ВИКОНКОМУ ГРОМАДСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ «ПОСТУП» №5, ЩО ВІДБУЛОСЯ 16.03.2015 р.

На засіданні були присутні 10 членів Виконкому (при кворумі 10):

Муляр А.М., Соколов К.А., Солодкий С.М., Тацій Д.М., Твердохліб М.М., Троянова-Малаш Н.М., Хлипун А.А., Черниш О.В., Чубко Д.Г., Шевченко В.А.

Були відсутніми за об'єктивних обставин:

Доненко Т.М., Замурій Л. Г., Каленюк Д.А., Кравченко О.Г., Малихіна Н.А., Нестеренко О.А., Стеценко С.О., Ткаченко І.В.

На засіданні були присутні (не члени Виконкому): Сауляк Світлана

Головуючий: Твердохліб М.М.

Секретар засідання: Шевченко В.А.

На засіданні Виконкому вирішено:

Делегувати Світлану Сауляк до Громадської ради при Міністерстві охорони здоров'я.

Наступне засідання Виконкому заплановано провести в понеділок 30 березня 2015 року.



ПСИХОЛОГИЧЕСКИЕ ПОСЛЕДСТВИЯ АТО: К ЧЕМУ БЫТЬ ГОТОВЫМ



Всех нас ждет непростое десятилетие. Какими станут люди, впервые столкнувшись с войной не по книжкам? Как вести себя с теми, кто пережил обстрелы, видел смерть родных, товарищей?

Речь идет о посттравматическом синдроме, о котором сегодня должны знать все, даже те, кто не воевал, чтобы быть готовым к его проявлениям в различных ситуациях.

Посттравматическое состояние возникает у человека, который пережил кризисные ситуации (участие в боевых действиях, насилие, стихийные бедствия). Начальные симптомы (до 1,5 месяцев) характеризуются повышенной чувствительностью, тревогой, раздражительностью, повышенным давлением, учащенным сердцебиением, снижением внимания, вспышками гнева. Если через полгода остаются яркие признаки – требуется лечение. Состояние может обостриться и через много лет. Немецкими учеными описан «феномен реактивации травмы», когда болезнь появилась спустя 40 лет после окончания второй мировой войны.

- 50% детей переживают флэшбэки (возврат в травмирующую ситуацию).
- 41,6% детей испытывают симптомы повышенного возбуждения (крайнего страха и тревоги, ночные кошмары).
- Чем больше родители страдают от посттравматических симптомов, тем вероятнее, что их дети будут испытывать такие же проблемы.
- Максимум психосоматических заболеваний происходит через полтора года после кризиса.



Для выживания в условиях войны человек осваивает ненормальные с точки зрения гражданской жизни способы поведения.

Для выживания в условиях войны человек осваивает ненормальные с точки зрения гражданской жизни способы поведения. Эти стереотипы укореняются в психике и могут определять поведение человека в мирной жизни в течение многих лет. Он может настороженно следить за всем, что происходит вокруг него, будто ему постоянно угрожает опасность, что вызывает сильное напряжение. Если напряжение не снимать, то психика нарушается. Накатывающиеся воспоминания, реакция повышенного испуга, постоянные мысли о пережитом и, как следствие, человек снова испытывает сильнейший стресс. Бывают обратные случаи, когда человек сознательно избегает травматических воспоминаний и загоняет проблему глубоко внутрь.

Одним из признаков посттравматического состояния является потеря способности устанавливать близкие, дружеские отношения с окружающими людьми. Многие жалуются, что им стало намного труднее испытывать чувства любви и радости, душевного подъема, они испытывают отчужденность от окружающего мира. Эти ощущения часто трудно осознать и выразить, вследствие чего происходит реальное отчуждение от близких. Истощение и апатия стимулируют появление чувства вины в том, что совершил на войне или в том, чего не сделал: не спас, не помог, что приводит к приступам самоуничижительных мыслей и деструктивным поступкам.



Отягощает посттравматические состояния непонимание, равнодушие или отчуждение со стороны окружающих людей.

Отягощает посттравматические состояния непонимание, равнодушие или отчуждение со стороны окружающих людей, после чего начинаются попытки избавиться от тяжелых переживаний с помощью алкоголя и наркотиков, что только усугубляет состояние. Немотивированные вспышки гнева, возникающие под влиянием алкоголя, превращаются в приступы ярости. Возрастает агрессивность, стремление решать все проблемы с помощью силы (физическая, эмоциональная агрессивность). У людей, переживших серьезные испытания, наблюдается пренебрежение к тем, кто не испытал подобное, соответственно, не может быть авторитета у этих людей, уважения, подчинения на работе.

Для примера, в США существует Государственная служба помощи ветеранам с широкой сетью хорошо оснащенных госпиталей, центры по изучению посттравматического стресса при крупных университетах, специальные лаборатории реабилитации при госпиталях, Международное научное общество травматического стресса и множество благотворительных организаций. Однако, число самоубийств среди участников вьетнамской войны к 1975 году превысило число погибших в самой войне в 3 раза. Уровень разводов среди них составляет около 90% и наблюдаются все формы дезадаптации – алкоголизм, наркомания, профессиональные и социальные конфликты. Треть всех заключенных в американских тюрьмах – ветераны Вьетнама. Подобная статистика в постсоветском пространстве после аварии на Чернобыльской АЭС, землетрясения в Армении, войны в Афганистане и Чечне не известна. Американские клиницисты посттравматическое стрессовое расстройство внесли в качестве отдельного заболевания в свой диагностический стандарт. Это позволило людям с таким диагнозом получить право на пенсионное обеспечение. В нашей практике такого нет.

Отдельной проблемой являются дети, пережившие военные действия, потерявшие родных. Через десяток лет мы рискуем столкнуться с поколением озлобленных, обвиняющих окружающих во всем произошедшем, людей, если сегодня же не начнем мероприятия по оказанию помощи в адаптации таким детям. Особенность работы с детьми состоит в использовании детской активности, коррекции психики посредством игр, спорта, и др. видов деятельности. Для успешного результата нужны люди (учителя, родители, психологи), имеющие специальные знания. Взрослым, пережившим тяжелые ситуации, необходимы для восстановления психики атмосфера безопасности, любви, возможность выговориться, обсудить со своими близкими пережитое, проанализировать и осмыслить его, принять свой опыт и восстановить веру в окружающий мир.

Уже сегодня необходимы следующие действия:

— законодательное обеспечение и финансирование реабилитационных и социальных программ;

— организация специальных общественных структур: комитетов солдатских матерей, обществ ветеранов, групп взаимопомощи, открытых информационных групп, в том числе и в соц. сетях (для получения нужной информации, общения, понимания путей и возможности решения собственных проблем);

— организация консультативных служб: для родственников, учителей, которые помогут профессиональной консультацией, как лучше построить



СПРАВЕДЛИВОСТЬ



Що нам заважає жити? Олігархи? Так. Корупція? Так. Кругова порука або кумівство? Так.

Але це все наслідки. Головна причина – відсутність справедливості. В нашому суспільстві ми звикли, що боротьба за справедливість не має сенсу. Простіше заплатити, знайти «кума», або бути рядком з олігархом. Всі наслідки такого відношення до життя ми зараз відчуваємо на собі.



Внаслідок економіки олігархів, яка базувалась на корупції і кумівстві, ми не маємо сильних державних інститутів.

Внаслідок економіки олігархів, яка базувалась на корупції і кумівстві, ми не маємо сильних державних інститутів. Розподіл державного майна пройшов не прозоро, основні виробничі фонди дісталися вузькому колу осіб, які сколотили свої величезні статки не завдяки своїм діловим якостям, а завдяки використанню криміналу. Бізнес і влада стали єдиним цілим. Володіти бізнесом і не використовувати владу стало неможливим. Як тільки ти втрачав вплив на владу, твій бізнес ставав під удар. Всі економічні відносини будувалися на кримінальних схемах, які висмоктували ресурси держави та не сприяли реальному розвитку економіки.

Держава не будувала свою енергетичну незалежність. Замість цього наші олігархи були залучені в кримінальні схеми газового ринку Росії. Ніхто не думав про розвиток власного видобутку ресурсів, розвитку енергозберігаючих технологій.

Так далі не можна. Але як добитися справедливості? Без нас це не можливо. Якщо не контролювати владу, змін не буде.

Схема проста – стати громадянином, щоб контролювати, і мати справедливе суспільство.

Тільки так ми зможемо побудувати державні інститути як будуть працювати на людей, а не на вузьке коло можновладців.

Роман Варшанідзе
член ГО «Поступ»

взаимоотношения, как адекватно реагировать на возникшие после психической травмы некоторые странности в поведении, снять собственное психическое напряжение;

— популярное образование: выпуск книг, брошюр, создание телевизионных передач, фильмов о возможных психологических последствиях участия в боевых действиях и средств противодействия им.

Консультации по вопросам посттравматического синдрома можно получить в "Поступе" у психологов: Сергиенко Наталья, Шваб Наталии и Шваба Николая.

Наталья Сергиенко
член ГО «Поступ»

БАНКІВСЬКІ РЕКВІЗИТИ ГО «ПОСТУП» ДЛЯ СПЛАТИ ЧЛЕНСЬКИХ ВНЕСКІВ:

ПЛАТНИК: ПРИЗВИЩЕ ІМ'Я ПО БАТЬКОВІ
ПРИЗНАЧЕННЯ: ЧЛЕНСЬКИЙ ВНЕСОК ЗА _____ 201__ Р.
ОДЕРЖУВАЧ: ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ «ПОСТУП»
КОД ЄДРПОУ: 26089233, РАХУНОК №: 26003001024730
БАНК ОДЕРЖУВАЧА: ЗФ ВАТ КБ «ХРЕЩАТИК», м. КИЇВ
МФО: 300670

Газета «Поступінформ». Реєстраційне свідоцтво: серія КВ № 12223-11-07ПП від 18 січня 2007 року. Засновник та видавець: Громадська організація «Поступ». Адреса: 04119, м. Київ-119, а/с 113.

Головний редактор: Д. Тацій.

Редакція може не поділяти точку зору автора статті. Авторський стиль статей максимально збережений. Відповідальність за зміст та достовірність наданої інформації несе автор.

Тираж: 922 примірників.

3 питань розміщення інформації та розповсюдження звертатися на e-mail: rk-postup-inform@mail.ru